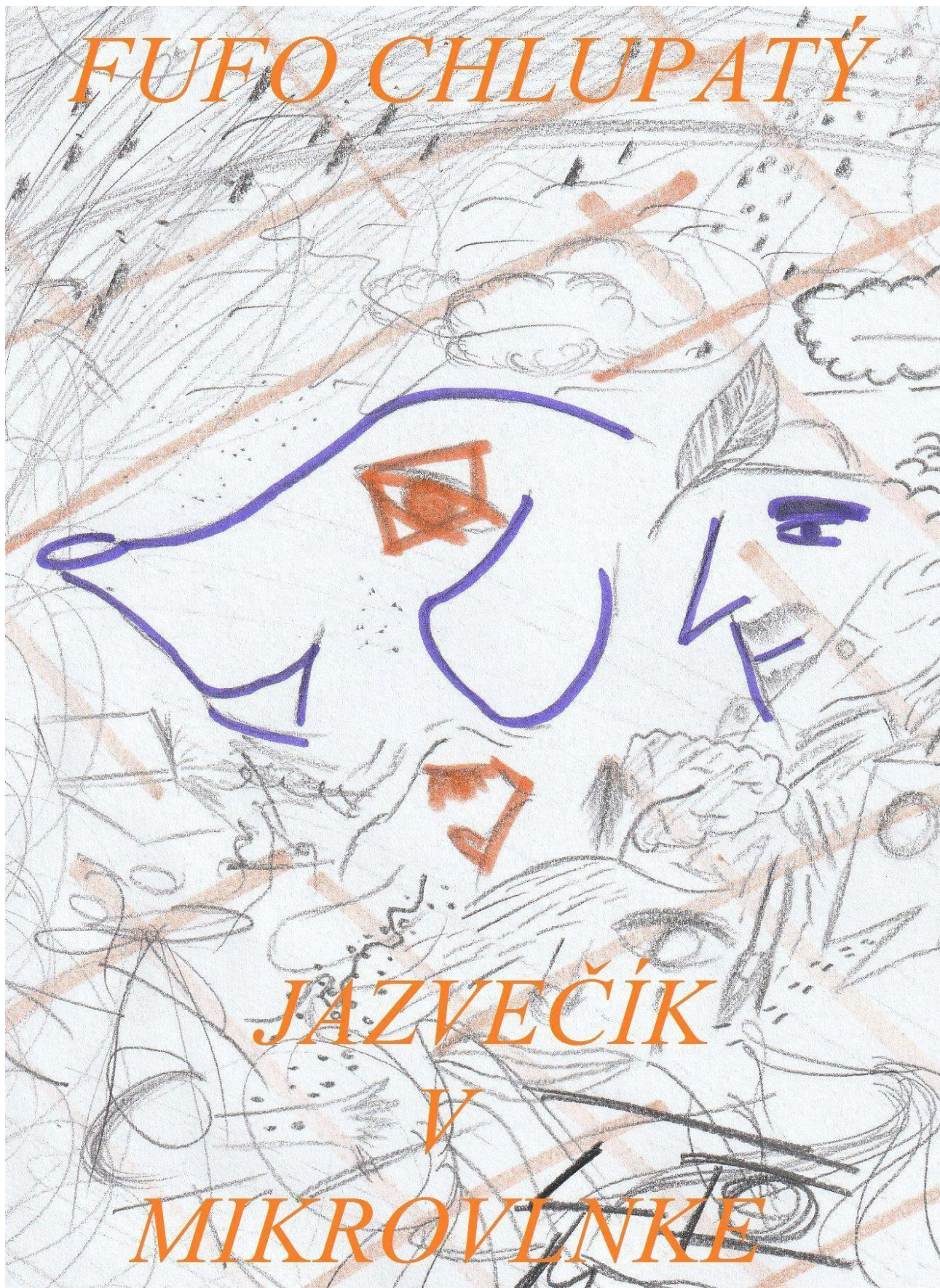

FUFO CHLUPATÝ

JAZVEČÍK

V

MIKROVLNKE

Na vlastne náklady vydal 17.2.2024 Fufo Chlupatý

Dielo opisujúce život dvoch priateľov a ich vzájomných dobrodružstiev

ISBN PDF: 978-80-570-5596-9

Vraždy a príchod

V ovzduší už cítiť výraznú vlhkosť, ktorá akoby násobila pocit chladu počas končiacej sa jesene. Na pomerne vysokých stromoch je čoraz menej lístia a zdá sa, že do konca týždňa ostanú celé konáre holé. Dokonca aj lesnú zver už bádať čoraz náhodnejšie. Blíži sa totiž deň, kedy sa aj tí najodvážnejší a najmenej spaví, poberú na zimný spánok.

Pomedzi vysoké kopce, košaté lesy, kde sa kľukatí horský potok, vôkol ktorého vedie len ľudmi vyšliapaná cestička. Po nej kráča jeden opustený pomerne mladý muž. Na chrbte má nevelký batoh. Poberá sa celkom rýchlo, má totiž naponáhlo. Blíži sa noc, zdá sa akoby sa končil deň a začínal večer. Na oblohe takmer ani obláčik nevidno, ale smerom na sever je akosi podozrivo zamračené. „Snáď nebude pršať, alebo nebodaj snežiť,“ dumal mladík dávajúc si batoh dolu z uboleného chrbta.

Usadí sa na nevelkom suchom pni a prehl'adáva obsah svojej batožiny snažiac sa nájsť mapu. Hľadá ju minútu - dve, až nakoniec po malých útrapách vyloví pekne poskladaný papier, rozloží si ho a hľadá naň akoby nikdy nič podobné v živote nevidel. Možno je to spôsobené tou dlhou cestou, alebo sa mu to iba zazdalo, ale na chvíľku sa akoby prestal orientovať nie len v priestore, ale aj v spomínanej mape. Plán ani neobracia a už sa v ňom rázom začína orientovať, nie tak chaoticky ako na začiatku svojej cesty. Keď zbadá, že mu do cieľovej destinácie ostáva ešte zopár kilometrov – rázom je v šoku a nahnevaný. Neštve sa len na seba, ale aj na iných v okolí, ktorí tu v opustenom kraji nie sú. Jednoducho tu ľudstvo vymrelo, alebo ušlo preč. Mladík je nervózny a zrazu mu zide na um myšlienka, že všetci môžu za jeho zdĺhavé a náročné horské potulovanie sa. „Kedy prídem do cieľa a čo ak ma prichytí nejaký lesník a zabije ma, alebo skončím ako potrava na víkendovej večeri u nejakej dobrej vlčej rodiny?“ dumal a kráčal ďalej. Mapu samozrejme do batoha zbalil tiež. Nech sa deje čokoľvek, musí byť orientovaný a za každých okolností pri plnom vedomí. Ešte by mu v tejto situácii chýbalo len to, aby sa úplne pomiatol a mohol by si kopať v listí noru, ktorú by použil ako hrob. Stále sa však poberá z juhu na sever a robí to dobre, lebo presne tak ma tento mladý junák ísť.

Trochu obďaleč sa v doline krčí pod pomerne výraznými horami maličká dedinka s kaštieľom. V ňom sedí rovnako mladý muž, ktorý však nemusí bojovať s prvým mrazom a lesom, ako spomínaný pustovník s mapou a hnevom na všetkých naokolo. Možno aj na samého seba. Len pár mesiacov si pestuje jablňu, ale je na ňu rovnako hrdý ako na celé svoje panstvo. Vraví, že nebyť nového zasadeného stromčeka v jeho záhrade, istotne by celý kraj bol úplne iný, ak nie svet. Ako inak, všetko by bolo predsa totožné, iba v jeho mysli, by svet vyzeral škaredší bez jedného stromčeka. Takýto kus dreveniny má pre niekoho význam, iný sa zas nad tým nechce zamýšľať, ale sú aj takí, čo by boli radi, ak by sa celé lesy vyrúbali. Našťastie tých je aj v tomto regióne málo. Čo by to bol za les, ak by v ňom nerástli stromy? Kde by sa uzímené srnky, alebo túlavé líšky mohli ukryť? Oni totiž nemajú postavené domy, hoteli, či obchodné centrá.